

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712206366
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712206366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci navrhovateľa Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. č. XX, XXX XX G., proti odporcovi I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. č. XXXX/X, XXX XX G., o zaplatenie 1.340,10 € s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/94/2012-46 zo dňa 23. 10. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.320,10 € s príslušenstvom, v pravidelných mesačných splátkach po 20,- €, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, splatných do 25-teho dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zo dňa 23. 10. 2012 zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.320,10 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.340,10 € od 13. 05. 2012 do 29. 06. 2012, zo sumy 1.320,10 € od 30. 06. 2012 do 24. 07. 2012 a vo výške 8,75 % zo sumy 1.300,10 € od 25. 07. 2012 do 22. 08. 2012 a zo sumy 1.280,10 € od 23. 08. 2012 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach po 20,- € počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol, že na účet Okresného súdu Zvolen, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, je odporca povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 79,- € a navrhovateľ štátom preddavkované trovy vo výške 7,50 €.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 20. 04. 2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny vo výške 1.340,10 € spolu s 2,5% úrokom z omeškania mesačne, za dobu omeškania od 19. 08. 2010 do zaplatenia. Uvedenej istiny sa domáhal z titulu náhrady škody z dôvodu ublíženia na zdraví a to na tom skutkovom základe, že „dňa 19. 08. 2010 v lese na chodníku od zimného štadióna na V. Z., po slovnej výmene názorov medzi ním a odporcom, ho odporca fyzicky napadol, pričom utrpel zranenia s práceneschopnosťou 11 dní a dobou liečenia 21 dní. Škoda na zdraví bola vyčíslená znalcom Q.. F. na 1.340,10 €. Vo veci prebiehalo trestné konanie, kde rozhodnutím Okresného súdu Zvolen sp. zn. IT 118/2011 bol odporca uznaný vinným zo spôsobenia škody na zdraví navrhovateľovi.“

V súvislosti s uplatňovanou istinou okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania (ktoré presne špecifikoval) vyplýva, že odporca spôsobil navrhovateľovi škodu na zdraví (za čo bol odporca v trestnom konaní právoplatne odsúdený). Navrhovateľ si preto v tomto

(občianskoprávnom) konaní uplatnil náhradu škody na zdraví z titulu bolestného v zmysle odborného vyjadrenia Q.. X. F., ktorý ju vyčíslil vo výške 1.340,10 € (t.j. vo výške uplatňovanej istiny). Keďže tento nárok považoval okresný súd za dôvodný, po zohľadnení skutočnosti, že odporca uhradil z uplatňovanej istiny sumu 20,- €, zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.320,10 € a v prevyšujúcej časti uplatňovanej istiny (t.j. vo výške 20,- €) návrh zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia ohľadom navrhovateľom uplatňovaného úroku z omeškania okresný súd poukázal na to, že jeho výška nezodpovedá zákonnej úprave vyplývajúcej z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a doba jeho uplatňovania nezohľadňuje (v odôvodnení rozhodnutia presne špecifikované) skutkové okolnosti a ich právne následky a preto priznal navrhovateľovi úroky z omeškania tak, ako boli špecifikované vo výroku rozhodnutia a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa ohľadom uplatňovaných úrokov z omeškania zamietol.

Rozhodnutie o tom, že odporca je povinný priznaný nárok navrhovateľovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20,- € odôvodnil okresný súd aplikáciou ustanovenia § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal na to, že „odporca žiadal o povolenie splácať dlžnú sumu vo forme splátok, pričom poukazoval na svoje majetkové, osobné a rodinné pomery. Dlžnú sumu začal splácať v splátkach po 20,- €, čo podľa jeho slov predstavuje maximum, ktoré si môže dovoliť. Súd zistil, že odporca je čiastočne invalidným dôchodcom bez trvalého zamestnania, pričom prácu si nachádza len príležitostne. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti povolil splácať dlžnú sumu vo forme splátok, pričom určil nielen výšku splátok, ale aj zročnosť, ako aj dôsledky omeškania sa čo i len s jednou zo splátok.“

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Z obsahu odvolania vyplýva, že žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu priznanú istinu s príslušenstvom nie v splátkach po 20,- € mesačne, ale celú priznanú istinu s príslušenstvom jednorázovo. Bolo by to možné realizovať tak, že „veriteľ - odporca si môže zobrať hypotekárny úver, t.j. pôžičku od určitého peňažného ústavu (banky, sporiteľne a pod.), ktorý ústav preberie od neho finančnú pohľadávku, ktorú“ jemu (navrhovateľovi) „jednorázovo vyplatí a odporca sa zmluvne zaviazá uhradiť hypotéku mesačným splátkovým kalendárom po 20,- €, respektíve viac, podľa jeho schopností a možností (...)“.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že „svoju vinu“ nepopiera, s rozhodnutím okresného súdu súhlasí a domnieva sa, že okresný súd „zobral do úvahy všetky skutočnosti a rozhodol náležite a správne“. K argumentu navrhovateľa uvedenému v odvolaní, aby mu uhradil celý priznaný nárok jednorázovo tým spôsobom, že si zoberie úver, resp. pôžičku od určitého finančného ústavu uviedol, že takýto postup v zásade uznáva a keby to okolnosti dovoľovali, tak by na takéto riešenie pristúpil, avšak toto riešenie je bezpredmetné, pretože práve kvôli jeho nepriaznivej finančnej situácii (nízkej výške jeho príjmu) mu žiadna banková ani nebanková inštitúcia pôžičku neposkytne, čo sa mu v minulosti i potvrdilo. Okrem toho poukázal na to, že jeho jediným pravidelným mesačným príjmom je invalidný dôchodok vo výške cca 170,- €. Snaží sa pracovať aj príležitostne, avšak z toho má len príležitostné privyrobenie, ktoré ani zďaleka nedokáže pokryť jeho najzákladnejšie náklady (na bývanie, stravu, ošatenie a hlavne na výživu dvoch nepľnoletých synov.

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., s použitím § 156 ods. 3 O. s. p., a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.320,10 € s príslušenstvom, v pravidelných mesačných splátkach po 20,- €, podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Ako už bolo uvedené, navrhovateľ napadol odvolaním len tú časť rozsudku okresného súdu, ktorou bolo rozhodnuté, že odporca je povinný splácať priznaný nárok (istinu vo výške 1.320,10 € s presne špecifikovaným príslušenstvom) v pravidelných splátkach po 20,- € mesačne. Odvolací súd sa preto zaoberal len týmto aspektom, teda konkrétne tým, či v prejednávanej veci existujú relevantné dôvody na to, aby odporcovi bolo umožnené (podľa § 160 ods. 1, druhá veta O. s. p.) splácať navrhovateľovi

priznaný peňažný nárok v uvedených pravidelných mesačných splátkach. Z odporcom predloženej kópie rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie Bratislava zo dňa 08. 12. 2011 vyplýva, že jediný jeho pravidelný príjem je čiastočný invalidný dôchodok v sume 168,80 €. V konaní nebolo preukázané, že by okrem toho mal iný pravidelný príjem. Z toho teda jednoznačne vyplýva, že na strane odporcu v dobe rozhodovania okresného súdu i v dobe rozhodovania odvolacieho súdu existovali dôvody na to, aby mu bolo umožnené splácať navrhovateľovi priznaný peňažný nárok v mesačných splátkach, pričom vzhľadom na jeho aktuálnu nepriaznivú sociálnu a finančnú situáciu možno považovať za primerané splátky vo výške 20,- € mesačne. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vzhľadom na uvedenú okolnosť (nízky pravidelný príjem odporcu) nie je reálne, aby získal úver od bankovej alebo nebankovej inštitúcie, z ktorého by mohol navrhovateľovi jednorázovo uhradiť celý priznaný nárok.

Z uvedených dôvodov preto považoval odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.320,10 € s príslušenstvom, v pravidelných mesačných splátkach po 20,- €, za vecne správny a preto ho podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v tejto časti potvrdil.

Ostatné, odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2 O.s.p.)

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný a preto mu nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo spisu a preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.